

11.4.2019

A8-0384/ 001-001

POPRAWKI 001-001

Poprawki złożyła Komisja Gospodarcza i Monetarna

Sprawozdanie

Bernd Lucke

A8-0384/2018

Ekspozycje w postaci obligacji zabezpieczonych

Wniosek dotyczący rozporządzenia (COM(2018)0093 – C8-0112/2018 – 2018/0042(COD))

Poprawka 1

POPRAWKI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO*

do wniosku Komisji

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

zmieniające rozporządzenie (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do ekspozycji w postaci obligacji zabezpieczonych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

* Poprawki: tekst nowy lub zmieniony został zaznaczony kursywą i wytłuszczonym drukiem; symbol ■ sygnalizuje skreślenia.

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego¹,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego²,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów³,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W art. 129 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 Parlamentu Europejskiego i Rady⁴ przyznaje się, pod pewnymi warunkami, prawo do preferencyjnego traktowania obligacji zabezpieczonych. W dyrektywie (UE) 20xx/xx [OP: Please insert reference to Directive (EU) 20xx/xx on the issue of covered bonds and covered bond public supervision and amending Directive 2009/65/EU and Directive 2014/59/EU] określono podstawowe elementy obligacji zabezpieczonych i przewidziano wspólną definicję obligacji zabezpieczonych.
- (2) W dniu 20 grudnia 2013 r. Komisja skierowała do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego (EUNB) wniosek o wydanie opinii na temat adekwatności wag ryzyka określonych w art. 129 rozporządzenia (UE) nr 575/2013. Zgodnie z opinią EUNB⁵ traktowanie oparte na preferencyjnej wadze ryzyka, określone w art. 129 tego rozporządzenia, stanowi zasadniczo właściwe traktowanie ostrożnościowe. EUNB zalecił jednak dalsze rozważenie możliwości uzupełnienia wymogów kwalifikowalności określonych w art. 129 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 przynajmniej o takie obszary, jak ograniczanie ryzyka utraty płynności, nadzabezpieczenie, rola właściwego organu oraz dalsze rozbudowanie istniejących wymogów w zakresie ujawniania informacji inwestorom⁶.
- (3) W świetle opinii EUNB należy zmienić rozporządzenie (UE) nr 575/2013 poprzez dodanie dodatkowych wymogów dotyczących obligacji zabezpieczonych, podnosząc

¹ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

² Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

³ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1).

⁵ Opinion of the European Banking Authority on the preferential capital treatment of covered bonds (Opinia Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego w sprawie preferencyjnego ujmowania w kapitale obligacji zabezpieczonych), EBA/Op/2014/04.

⁶ Zalecenia UE COM 1-A do 1-D określone w opinii EBA/Op/2014/04.

w ten sposób jakość obligacji zabezpieczonych kwalifikujących się do preferencyjnego ujmowania w kapitale, jak przewidziano w art. 129 tego rozporządzenia.

- (4) Zgodnie z art. 129 ust. 1 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 575/2013 właściwe organy mogą częściowo odstąpić od stosowania wymogu dotyczącego kwalifikowania się ekspozycji do stopnia 1. jakości kredytowej, określonego w art. 129 ust. 1 akapit pierwszy lit. c), i dopuścić, by ekspozycje, które kwalifikują się do stopnia 2. jakości kredytowej, mogły stanowić maksymalnie 10 % całkowitej wartości ekspozycji dotyczącej kwoty nominalnej otwartych pozycji w obligacjach zabezpieczonych instytucji emitującej. Takie częściowe odstępstwo stosuje się jednak dopiero po uprzedniej konsultacji z EUNB i wyłącznie pod warunkiem, że w wyniku zastosowania wymogu dotyczącego stopnia 1. jakości kredytowej można udokumentować znaczne potencjalne problemy z koncentracją w zainteresowanych państwach członkowskich. Ponieważ wymogi dotyczące kwalifikowania się ekspozycji do stopnia 1. jakości kredytowej udostępnione przez zewnętrzne instytucje oceny wiarygodności kredytowej stają się coraz trudniejsze do spełnienia w większości państw członkowskich zarówno w strefie euro, jak i poza nią, stosowanie tego odstępstwa zostało uznane za niezbędne przez te państwa członkowskie, w których znajdują się największe rynki obligacji zabezpieczonych. Aby uprościć wykorzystanie ekspozycji wobec instytucji kredytowych jako zabezpieczenie obligacji zabezpieczonych oraz w celu uwzględnienia powyższych trudności, należy zmienić art. 129 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013. Zamiast możliwości odstąpienia przez właściwe organy od wspomnianych wymogów, należy ustanowić zasadę dopuszczającą, by ekspozycje wobec instytucji kredytowych, które kwalifikują się do stopnia 2. jakości kredytowej, mogły stanowić maksymalnie 10 % całkowitej wartości ekspozycji dotyczącej kwoty nominalnej otwartych pozycji w obligacjach zabezpieczonych instytucji emitującej, bez konieczności konsultowania się z EUNB.
- (5) Zgodnie z art. 129 ust. 1 akapit pierwszy lit. d) ppkt (ii) oraz lit. f) ppkt (ii) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 kredyty zabezpieczone jednostkami uprzywilejowanymi wyemitowanymi przez francuskie *Fonds Communs de Titrisation* lub równoważne podmioty sekurytyzacyjne, które dokonują sekurytyzacji ekspozycji dotyczących nieruchomości mieszkalnych lub komercyjnych, są uznanymi aktywami, które mogą być wykorzystane jako zabezpieczenie obligacji zabezpieczonych w odniesieniu do maksymalnie 10 % kwoty nominalnej obligacji zabezpieczonych pozostających do wykupu („próg 10 %”). Jednakże w art. 496 tego rozporządzenia przewidziano możliwość odstąpienia przez właściwe organy od stosowania tego progu 10 %. Wreszcie art. 503 ust. 4 tego samego rozporządzenia nakłada na Komisję wymóg dokonania przeglądu zasadności odstępstwa, które umożliwia właściwym organom odstąpienie od stosowania progu 10 %. W dniu 22 grudnia 2013 r. Komisja zwróciła się do EUNB o wydanie opinii w tej sprawie. W dniu 1 lipca 2014 r. EUNB stwierdził, że stosowanie jednostek uprzywilejowanych wyemitowanych przez francuskie *Fonds Communs de Titrisation* lub równoważne podmioty sekurytyzacyjne, które dokonują sekurytyzacji ekspozycji dotyczących nieruchomości mieszkalnych lub komercyjnych, jako zabezpieczenia pociągnie za sobą problemy natury ostrożnościowej ze względu na dwupoziomą strukturę programu obligacji zabezpieczonych jednostkami sekurytyzacyjnymi, a co za tym idzie – spowoduje niewystarczającą przejrzystość w odniesieniu do jakości kredytowej puli aktywów

stanowiących zabezpieczenie. W związku z tym EUNB zalecił, aby odstępstwo od progu 10 % dotyczące uprzywilejowanych jednostek sekurytyzacyjnych, przewidziane obecnie w art. 496 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, zostało zniesione po dniu 31 grudnia 2017 r.¹.

- (6) Tylko ograniczona liczba krajowych ram dotyczących obligacji zabezpieczonych pozwala na włączenie do puli aktywów stanowiących zabezpieczenie papierów wartościowych zabezpieczonych spłatami komercyjnych lub mieszkaniowych kredytów hipotecznych. Stosowanie takich struktur jest coraz rzadsze i uznaje się, że niepotrzebnie komplikują one programy obligacji zabezpieczonych. Należy zatem całkowicie wyeliminować stosowanie takich struktur jako uznane aktywa. W związku z tym art. 129 ust. 1 akapit pierwszy lit. d) ppkt (ii) oraz lit. f) ppkt (ii) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, a także art. 496 tego rozporządzenia powinny zostać uchylone.
- (7) Wewnątrzgrupowe struktury obejmujące pule obligacji zabezpieczonych, które spełniają wymogi rozporządzenia (UE) nr 575/2013, również wykorzystywano jako uznane zabezpieczenie zgodnie z art. 129 ust. 1 akapit pierwszy lit. d) ppkt (ii) oraz lit. f) ppkt (ii) tego rozporządzenia. Wewnątrzgrupowe struktury obejmujące pule obligacji zabezpieczonych nie stwarzają dodatkowego ryzyka z ostrożnościowego punktu widzenia, ponieważ nie powodują takich samych problemów w zakresie złożoności, jakie wiążą się z wykorzystaniem kredytów zabezpieczonych jednostkami uprzywilejowanymi wyemitowanymi przez francuskie Fonds Communs de Titrisation lub równoważne podmioty sekurytyzacyjne, które dokonują sekurytyzacji ekspozycji dotyczących nieruchomości mieszkalnych lub komercyjnych. Według EUNB zabezpieczenie obligacji zabezpieczonych strukturami obejmującymi pule obligacji zabezpieczonych powinno być dozwolone bez ograniczeń określonych w odniesieniu do kwoty otwartych pozycji w obligacjach zabezpieczonych emitującej instytucji kredytowej². W związku z tym należy zmienić art. 129 ust. 1 akapit pierwszy lit. c) w celu zniesienia wymogu stosowania limitu 15 % lub 10 % w odniesieniu do ekspozycji wobec instytucji kredytowych wchodzących w skład wewnątrzgrupowych struktur obejmujących pule obligacji zabezpieczonych. Te wewnątrzgrupowe struktury obejmujące pule obligacji zabezpieczonych zostały uregulowane w art. 9 dyrektywy (UE) 20... [OP: Please insert reference to Directive (EU) on the issue of covered bonds and covered bond public supervision and amending Directive 2009/65/EC and Directive 2014/59/EU].
- (8) Art. 129 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 zawiera wymóg, zgodnie z którym, aby obligacje zabezpieczone spełniały wymogi dotyczące traktowania preferencyjnego, muszą do nich mieć zastosowanie zasady wyceny stosowane przy wycenie nieruchomości stanowiących zabezpieczenie obligacji zabezpieczonych, określone w art. 229 ust. 1 tego rozporządzenia. Wymogi dotyczące kwalifikowalności aktywów stanowiących zabezpieczenie obligacji zabezpieczonych odnoszą się do ogólnych kryteriów jakości zapewniających solidność puli aktywów stanowiących zabezpieczenie i w związku z tym powinny być objęte zakresem dyrektywy (UE) 20... [OP: Please insert reference to Directive (EU) on the issue of covered bonds and covered bond public supervision and amending Directive 2009/65/EC and Directive 2014/59/EU]. W związku z tym przepisy dotyczące metody wyceny

¹ Zalecenie UE COM 2 określone w opinii EBA/Op/2014/04.

² *Ibidem*.

powinny również być objęte zakresem tej dyrektywy. Regulacyjne standardy techniczne przewidziane w art. 124 ust. 4 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 nie powinny zatem mieć zastosowania w odniesieniu do kryteriów kwalifikowalności obligacji zabezpieczonych, określonych w art. 129 tego rozporządzenia. W tym celu należy zatem odpowiednio zmienić art. 129 ust. 3 tego rozporządzenia.

- (9) Limity dotyczące pokrycia należności zabezpieczeniem („limity LTV”) stanowią niezbędny element zapewnienia jakości kredytowej obligacji zabezpieczonych. W art. 129 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 ustanowiono limity LTV dla kredytów hipotecznych oraz statków stanowiących zabezpieczenie, ale nie sprecyzowano, w jaki sposób limity te mają być stosowane, co może prowadzić do niepewności. Limity LTV powinny być stosowane jako „miękkie” limity dotyczące pokrycia, tzn. mimo że nie obowiązują żadne ograniczenia dotyczące wielkości kredytu bazowego, taki kredyt może stanowić zabezpieczenie wyłącznie w ramach limitów LTV nałożonych na dane aktywa. Limity LTV określają procentową część kredytu, która przyczynia się do spełnienia wymogu pokrycia zobowiązań. W związku z tym należy sprecyzować, że limity LTV **określają** tę część kredytu, która przyczynia się do pokrycia obligacji zabezpieczonej.
- (10) W celu zapewnienia większej przejrzystości należy również określić, że limity LTV mają zastosowanie przez cały okres spłacania kredytu. Rzeczywisty współczynnik LTV nie powinien ulec zmianie, tylko pozostać na poziomie 80 % wartości nieruchomości w odniesieniu do kredytów na nieruchomości mieszkalne oraz na poziomie 60 % wartości mienia w przypadku kredytów komercyjnych i statków.
- (11) W celu dalszej poprawy jakości obligacji zabezpieczonych, które są ujmowane w kapitale na preferencyjnych zasadach, jak przewidziano w art. 129 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, takie preferencyjne traktowanie powinno być uzależnione od minimalnego poziomu nadzabezpieczenia, oznaczającego poziom zabezpieczenia wykraczający poza wymogi dotycząc pokrycia, o których mowa w art. 15 dyrektywy (UE) 20.../... [OP: Please insert reference to Directive (EU) on the issue of covered bonds and covered bond public supervision and amending Directive 2009/65/EC and Directive 2014/59/EU]. **Państwa członkowskie mogą zdecydować o zastosowaniu wyższego minimalnego poziomu nadzabezpieczenia w odniesieniu do obligacji zabezpieczonych wyemitowanych przez instytucje kredytowe znajdujące się na ich terytorium, nie uniemożliwiając innym obligacjom zabezpieczonym o niższym minimalnym poziomie nadzabezpieczenia, które są zgodne z niniejszym rozporządzeniem, korzystania z przepisów tego rozporządzenia.** Taki wymóg ma na celu ograniczenie najbardziej istotnych rodzajów ryzyka powstałego w przypadku niewypłacalności emitenta lub jego restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
- (12) Zgodnie z jednym z wymogów określonych w art. 129 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 instytucja kredytowa inwestująca w obligacje zabezpieczone powinna otrzymywać określone informacje dotyczące obligacji zabezpieczonych przynajmniej raz na pół roku. Wymogi dotyczące przejrzystości są nieodzownym elementem obligacji zabezpieczonych, zapewniającym jednolity poziom ujawniania informacji, umożliwiającym inwestorom przeprowadzenie niezbędnej oceny ryzyka oraz zwiększającym porównywalność, przejrzystość i stabilność rynku. Należy zatem zapewnić, aby wymogi dotyczące przejrzystości miały zastosowanie do wszystkich obligacji zabezpieczonych, co można osiągnąć poprzez ustanowienie tych wymogów

w dyrektywie (UE) 20.../... [OP: Please insert reference to Directive (EU) on the issue of covered bonds and covered bond public supervision and amending Directive 2009/65/EC and Directive 2014/59/EU] jako wspólną cechę konstrukcyjną obligacji zabezpieczonych. W związku z tym należy uchylić art. 129 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

- (13) Obligacje zabezpieczone są to instrumenty finansowania długoterminowego i w związku z tym ich planowy termin zapadalności wynosi kilka lat. Konieczne jest zatem zapewnienie, aby funkcjonowanie obligacji zabezpieczonych wyemitowanych przed dniem 31 grudnia 2007 r. lub przed dniem [OP: Please insert the date of application of this Regulation] nie zostało zakłócone. Aby osiągnąć ten cel, obligacje zabezpieczone wyemitowane przed dniem 31 grudnia 2007 r. powinny pozostać zwolnione z wymogów określonych w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do uznanych aktywów, nadzabezpieczenia i aktywów zastępczych. Ponadto pozostałe obligacje zabezpieczone spełniające wymogi art. 129 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i wyemitowane przed dniem [OP: Please insert the date of application of this Regulation] r. powinny zostać zwolnione z wymogów dotyczących nadzabezpieczenia i aktywów zastępczych oraz powinny nadal kwalifikować się do traktowania preferencyjnego określonego w tym rozporządzeniu aż do upływu terminu ich zapadalności.
- (14) Niniejsze rozporządzenie powinno być stosowane w związku z [OP: Please insert reference to Directive (EU) on the issue of covered bonds and covered bond public supervision and amending Directive 2009/65/EC and Directive 2014/59/EU]. W celu zapewnienia spójnego stosowania nowych ram ustanawiających cechy konstrukcyjne emisji obligacji zabezpieczonych i zmienionych wymogów dotyczących preferencyjnego traktowania stosowanie niniejszego rozporządzenia należy odroczyć, aby data rozpoczęcia jego stosowania była zbieżna z datą, z którą państwa członkowskie mają rozpocząć stosowanie przepisów transponujących tę dyrektywę.
- (15) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr 575/2013,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1
Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013

W rozporządzeniu (UE) nr 575/2013 wprowadza się następujące zmiany:

-1. w art. 4 ust. 1 dodaje się punkt w brzmieniu:

„(128a) »konstrukcja przewidująca możliwość przedłużenia terminu zapadalności« oznacza mechanizm przewidujący – w razie wystąpienia zdarzenia inicjującego – możliwość przedłużenia planowego terminu zapadalności obligacji zabezpieczonych o określony czas;”

1. w art. 129 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

(i) w akapicie pierwszym wprowadza się następujące zmiany:

– formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„Aby obligacje zabezpieczone, o których mowa w art. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 20xx/xxxx* [OP: Please insert reference to Directive (EU) on the issue of covered bonds and covered bond public supervision and amending Directive 2009/65/EC and Directive 2014/59/EU], mogły kwalifikować się do traktowania preferencyjnego określonego w ust. 4 i 5, muszą spełniać wymogi określone w ust. 3, 3a i 3b niniejszego artykułu i być zabezpieczone przez dowolne z następujących uznanych aktywów:

* [OP: please insert a reference to Directive (EU) 20xx/xx of the European Parliament and of the Council on the issue of covered bonds and covered bond public supervision and amending Directive 2009/65/EU and Directive 2014/59/EU (OJ C [...], [...], p. [...])].”;

– litera c) otrzymuje brzmienie:

„ c) ekspozycje wobec instytucji kredytowych, które kwalifikują się do stopnia 1. jakości kredytowej, stopnia 2. jakości kredytowej **lub ekspozycje w postaci depozytów krótkoterminowych, których termin zapadalności nie przekracza 100 dni, jeżeli depozyty te są wykorzystywane do spełnienia wymogów w zakresie zabezpieczeniu przed utratą płynności dla puli aktywów stanowiących zabezpieczenie, określonych w prawie krajowym, i kwalifikują się do tych wymogów zgodnie z art. 16 dyrektywy (UE) 20xx/xxxx [OP: Please insert reference to Directive (EU) on the issue of covered bonds and covered bond public supervision and amending Directive 2009/65/EC and Directive 2014/59/EU] oraz instrumentów pochodnych spełniających wymogi prawa krajowego zgodnie z art. 11 dyrektywy (UE) 20xx/xxxx [OP: Please insert reference to Directive (EU) on the issue of covered bonds and covered bond public supervision and amending Directive 2009/65/EC and Directive 2014/59/EU] w odniesieniu do instytucji kredytowych, które kwalifikują się do stopnia 3. jakości kredytowej, w przypadku gdy właściwe organy zezwalają na ekspozycję w formie instrumentów pochodnych, zgodnie z przepisami niniejszego rozdziału.**”;

– uchyla się lit. d) ppkt (ii);

– w lit. f) ppkt (i) oraz (ii) **otrzymują brzmienie:**

„f) **kredyty zabezpieczone nieruchomościami komercyjnymi lub nieruchomościami niemieszkalnymi posiadanymi w celach nienastawionych na zysk, nieprzekraczające mniejszej z następujących wartości: kwoty głównej zastawów traktowanych łącznie z wszystkimi wcześniejszymi zastawami lub 60 % wartości nieruchomości stanowiących zabezpieczenie.**”;

(ii) akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Do celów akapitu pierwszego lit. c) ekspozycje wynikające z przekazywania płatności dłużników z tytułu kredytów zabezpieczonych nieruchomościami stanowiących instrument bazowy jednostek uprzywilejowanych lub dłużnych papierów wartościowych lub przekazywania wpływów ze sprzedaży tych nieruchomości ani z tytułu zarządzania tymi płatnościami i wpływami nie są uwzględniane przy wyliczaniu limitów, o których mowa w tej literze.”;

(iii) uchyla się akapit trzeci;

b) dodaje się ust. 1a, 1b i 1c w brzmieniu:

„1a. Do celów ust. 1 akapit pierwszy lit. c) zastosowanie mają następujące zasady:

a) w przypadku ekspozycji wobec instytucji kredytowych, które kwalifikują się do stopnia 1. jakości kredytowej, ekspozycja nie może przekraczać 15 % kwoty nominalnej otwartych pozycji w obligacjach zabezpieczonych emitującej instytucji kredytowej;

b) w przypadku ekspozycji wobec instytucji kredytowych, które kwalifikują się do stopnia 2. jakości kredytowej, ekspozycja nie może przekraczać 10 % całkowitej wartości ekspozycji dotyczącej kwoty nominalnej otwartych pozycji w obligacjach zabezpieczonych emitującej instytucji kredytowej;

ba) w przypadku ekspozycji w postaci depozytów krótkoterminowych i instrumentów pochodnych wobec instytucji kredytowych, które kwalifikują się do stopnia 3. jakości kredytowej, ekspozycja nie może przekraczać 5 % całkowitej wartości ekspozycji dotyczącej kwoty nominalnej otwartych pozycji w obligacjach zabezpieczonych emitującej instytucji kredytowej;

Właściwe organy wyznaczone zgodnie z art. 18 ust. 2 dyrektywy (UE) 20.../... [OP: Please insert reference to Directive (EU) on the issue of covered bonds and covered bond public supervision and amending Directive 2009/65/EC and Directive 2014/59/EU] mogą po konsultacjach z EUNB zezwolić na ekspozycje w postaci instrumentów pochodnych wobec instytucji kredytowych, które kwalifikują się do stopnia 3. jakości kredytowej, wyłącznie pod warunkiem, że w wyniku zastosowania wymogów dotyczących stopnia 1. jakości kredytowej i stopnia 2. jakości kredytowej, o których mowa w niniejszym akapicie, można udokumentować znaczne potencjalne problemy z koncentracją w zainteresowanych państwach członkowskich.

c) całkowita wartość ekspozycji wobec instytucji, które kwalifikują się *co najmniej* do stopnia 3. jakości kredytowej, *jak określono w niniejszym rozdziale*, nie może przekraczać 15 % kwoty nominalnej otwartych pozycji w obligacjach zabezpieczonych emitującej instytucji kredytowej. *Całkowita wartość ekspozycji wobec instytucji, które kwalifikują się do niższej jakości kredytowej niż stopień 1., jak określono w niniejszym rozdziale, nie może przekraczać 10 % kwoty nominalnej otwartych pozycji w obligacjach zabezpieczonych emitującej instytucji kredytowej.*

1b. Do celów ust. 1 akapit pierwszy lit. d) ppkt (i) limit 80 % *jest stosowany indywidualnie w odniesieniu do poszczególnych kredytów oraz określa część kredytu przyczyniającą się* do pokrycia zobowiązań związanych z obligacjami zabezpieczonymi i ma zastosowanie przez cały okres spłacania kredytu.

Wartości nieruchomości stanowiących zabezpieczenie są regularnie monitorowane i corocznie aktualizowane przez emitenta przy użyciu metody indeksacji opartej na cenach rynkowych nieruchomości. Całkowita kwota kredytu, bez względu na limit określony w akapicie pierwszym, podlega rozdziałowi aktywów w puli aktywów stanowiących zabezpieczenie na podstawie art. 12 dyrektywy (UE) 20xx/xxx [OP: Please insert reference to Directive (EU) on the issue of covered bonds and covered bond public supervision and amending Directive 2009/65/EC and Directive 2014/59/EU].

1c. Do celów ust. 1 akapit pierwszy lit. f) i g) limit 60 % *jest stosowany indywidualnie w odniesieniu do poszczególnych kredytów oraz określa część kredytu przyczyniającą się* do pokrycia zobowiązań związanych z obligacjami zabezpieczonymi i ma zastosowanie przez cały okres spłacania kredytu.

Całkowita kwota kredytu, bez względu na limit określony w akapicie pierwszym, podlega rozdziałowi aktywów w puli aktywów stanowiących zabezpieczenie na podstawie art. 12 dyrektywy (UE) 20xx/xxx [OP: Please insert reference to Directive (EU) on the issue of covered bonds and covered bond public supervision and amending Directive 2009/65/EC and Directive 2014/59/EU].”;

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku nieruchomości stanowiących zabezpieczenie obligacji zabezpieczonych zgodnych z przepisami niniejszego rozporządzenia muszą być spełnione wymogi określone w art. 208. *W przypadku aktywów zabezpieczających, które spełniają wymogi ust. 1 akapit pierwszy lit. g), muszą być spełnione te same wymogi, które mają zastosowanie do nieruchomości komercyjnych.*”;

d) dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

„3a. Poza wymogiem, zgodnie z którym obligacje zabezpieczone muszą być zabezpieczone uznanymi aktywami wymienionymi w ust. 1, obligacje te muszą spełniać wymóg, zgodnie z którym minimalny poziom nadzabezpieczenia zdefiniowanego w art. 3 pkt 12 dyrektywy (UE) 20xx/xxx [OP: Please insert reference to Directive (EU) on the issue of covered bonds and covered bond public supervision and amending Directive 2009/65/EC and Directive 2014/59/EU] powinien wynosić 5 %.

Do celów akapitu pierwszego łączna kwota nominalna wszystkich aktywów w puli aktywów stanowiących zabezpieczenie musi wynosić co najmniej tyle samo, co łączna kwota nominalna otwartych pozycji w obligacjach zabezpieczonych („zasada nominalności”) i obejmuje uznane aktywa określone w ust. 1.

Aktywa składające się na minimalny poziom nadzabezpieczenia █ podlegają

wymogom dotyczącym jakości kredytowej i wielkości ekspozycji określonym w ust. 1. Są *one* zaliczane na poczet *odpowiednich* limitów.

Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o zastosowaniu niższego minimalnego poziomu nadzabezpieczenia w odniesieniu do obligacji zabezpieczonych *lub mogą do tego upoważnić swoje właściwe organy*, jeżeli spełnione są następujące warunki:

a) obliczenie poziomu nadzabezpieczenia opiera się na modelu, który uwzględnia wagi ryzyka przypisane do aktywów, lub na modelu, zgodnie z którym wyceny aktywów dokonuje się w oparciu o bankowo-hipoteczną wartość nieruchomości zgodnie z definicją określoną w art. 4 ust. 1 pkt 74;

b) minimalny poziom nadzabezpieczenia nie może być niższy niż 2 % w oparciu o metodę obliczania zgodnie z zasadą nominalności;

ba) instytucję kredytową emitującą obligacje zabezpieczone obowiązuje wymóg regularnego podawania poziomu nadzabezpieczenia do wiadomości publicznej.

3b. Uznane aktywa, o których mowa w ust. 1, mogą zostać włączone do puli aktywów stanowiących zabezpieczenie jako aktywa zastępcze, zdefiniowane w art. 3 pkt 11 dyrektywy (UE) 20xx/xxx [OP: Please insert reference to Directive (EU) on the issue of covered bonds and covered bond public supervision and amending Directive 2009/65/EC and Directive 2014/59/EU], dla aktywów podstawowych, zdefiniowanych w art. 3 pkt 10 tej dyrektywy, z zastrzeżeniem limitów dotyczących jakości kredytowej i wielkości ekspozycji, określonych w ust. 1 niniejszego artykułu.”;

e) ust. 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„6. Obligacje zabezpieczone wyemitowane przed dniem 31 grudnia 2007 r. nie podlegają wymogom zawartym w ust. 1, 3, 3a i 3b. Na podstawie ust. 4 i 5 kwalifikują się one do traktowania preferencyjnego aż do terminu ich zapadalności.

7. Obligacje zabezpieczone wyemitowane przed dniem [OP please insert the date of application of this amending Regulation] r. nie podlegają wymogom określonym w ust. 3a i 3b. Na podstawie ust. 4 i 5 kwalifikują się one do traktowania preferencyjnego aż do terminu ich zapadalności.

7a. Do celów ust. 1 akapit pierwszy lit. d) ppkt (i), lit. e), f) i g) państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o zastosowaniu wyższego limitu w odniesieniu do części kredytu przyczyniającej się do pokrycia zobowiązań, o ile spełnione są następujące warunki:

a) limity, o których mowa w tych literach, mają zastosowanie w momencie początkowego włączenia kredytu do puli aktywów stanowiących zabezpieczenie;

b) część kredytu przekraczająca limity, o których mowa w tych literach, pozostaje w puli aktywów stanowiących zabezpieczenie w całym okresie

kredytowania i jest zgodna z dyrektywą [OP: Please insert reference to Directive (EU) on the issue of covered bonds and covered bond public supervision and amending Directive 2009/65/EC and Directive 2014/59/EU];

c) obliczenie poziomu nadzabezpieczenia opiera się na podejściu, które uwzględnia ryzyko przypisane do aktywów, albo na podejściu, zgodnie z którym wyceny aktywów dokonuje się w oparciu o bankowo-hipoteczną wartość nieruchomości;

d) limit odnoszący się do części kredytu przyczyniającej się do pokrycia zobowiązań nie przekracza 100 %.”

(2) art. 416 ust. 2 lit. a) ppkt (ii) otrzymuje brzmienie:

stanowią obligacje, o których mowa w art. 2 dyrektywy (UE) 20xx/xxxx [OP: Please insert reference to Directive (EU) on the issue of covered bonds and covered bond public supervision and amending Directive 2009/65/EC and Directive 2014/59/EU], inne niż obligacje, o których mowa w ppkt (i) niniejszej litery;”;

(3) art. 425 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Instytucje zgłaszają swoje wpływy płynności. Ograniczone wpływy płynności stanowią wpływy płynności ograniczone do 75 % wpływów płynności. Instytucje mogą wyłączyć z tego ograniczenia wpływy płynności z depozytów składanych w innych instytucjach i kwalifikujących się do traktowania określonego w art. 113 ust. 6 lub 7. Instytucje mogą wyłączyć z tego ograniczenia wpływy płynności z kwot należnych od kredytobiorców i podmiotów inwestujących w obligacje związane z kredytami hipotecznymi finansowanymi z obligacji kwalifikujących się do sposobu traktowania określonego w art. 129 ust. 4, 5 lub 6, lub z obligacji zabezpieczonych, o których mowa w art. 2 dyrektywy (UE) 20xx/xxxx [OP: Please insert reference to Directive (EU) on the issue of covered bonds and covered bond public supervision and amending Directive 2009/65/EC and Directive 2014/59/EU]. Instytucje mogą wyłączyć wpływy z kredytów preferencyjnych, które instytucja przekazała jako kredyty pass through. Z zastrzeżeniem uprzedniego zatwierdzenia przez właściwy organ odpowiedzialny za nadzór na zasadzie indywidualnej, instytucja może całkowicie lub częściowo wyłączyć wpływy, jeżeli dostawca jest instytucją dominującą lub zależną danej instytucji lub inną instytucją zależną tej samej instytucji dominującej lub jest powiązany z instytucją stosunkiem w rozumieniu art. 12 ust. 1 dyrektywy 83/349/EWG.”;

(4) art. 427 ust. 1 lit. b) ppkt (x) otrzymuje brzmienie:

zobowiązania wynikające z wyemitowanych papierów wartościowych, które kwalifikują się do traktowania zgodnie z art. 129 ust. 4 lub 5 lub o których mowa w art. 2 dyrektywy (UE) 20xx/xxxx [OP: Please insert reference to Directive (EU) on the issue of covered bonds and covered bond public supervision and amending Directive 2009/65/EU and Directive 2014/59/EU];”;

(5) art. 428 ust. 1 lit. h) ppkt (iii) otrzymuje brzmienie:

są współfinansowane („pass-through”) z obligacji kwalifikujących się do traktowania zgodnie z art. 129 ust. 4 lub 5 lub z obligacji, o których mowa w art. 2 dyrektywy (UE) 20xx/xxxx [OP: Please insert reference to Directive (EU) on the issue of covered bonds and covered bond public supervision and amending Directive 2009/65/EU and Directive 2014/59/EU];”;

(6) uchyla się art. 496;

(7) W ZAŁĄCZNIKU III pkt 6 lit. c) otrzymuje brzmienie:

stanowią obligacje zabezpieczone, o których mowa w art. 2 dyrektywy (UE) 20xx/xxxx [OP: Please insert reference to Directive (EU) on the issue of covered bonds and covered bond public supervision and amending Directive 2009/65/EC and Directive 2014/59/EU], inne niż obligacje, o których mowa w lit. b) niniejszego punktu.”.

Artykuł 2

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia [date from which Member States are to apply the provisions transposing Directive (EU) .../... on the issue of covered bonds and covered bond public supervision and amending Directive 2009/65/EU and Directive 2014/59/EU] r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący